

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 4 Sierpnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

PRUŻANNA.

Obywatele Powiatu Prużańskiego postanowieniem swem w dniu 1 julii 1822 roku, zobowiązali mnie, jako Marszałka, abym oświadczył w imieniu ich wdzięczność JW. Jenerałowi brygady i Kawalerowi Engelhardtowi; Półkownikowi i Kawalerowi Lewandowskiemu; jako niemniemy wszystkim Sztabu i Ober Oficerom półku piechotnego wileńskiego; za zachowaną pod czas konsystencyi roczney spokojność żołnierzy na kwaterach, za łagodne tychże obeyście się z włościanami, za akuratność bez trudności w przyymowaniu należnych drew i słomy, za oszczędzenie podwod obywatelskich, jak również za domierzaną sprawiedliwość przez komendę w w każdym zdarzeniu. Spelniam więc wołę Obywateli z tym większą przyjemnością, im pewnię z urzędu mego o tey istotney prawdzie zaświadczyć mogę.

Kazimierz Moraczewski Marszałek Powiatu Prużańskiego i Kawaler.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 5 sierpnia.

Kommissya rządowa spraw wewnętrznych i polieyi, udzieliła P. Adolfowi Filipowi Bauman, patent swobody na lat 5 na całe królestwo polskie, na fabrykę papieru kolorowego, zaprowadzoną przez niego w Warszawie.

Dyrekcya mennicy królestwa polskiego, ostrzegła, iż wszelkie do niej podawane memoriały, przełożenia i t. p. mają być na papierze stęplowym ceny złotych 2.

Dnia 8. Przed kilką dniami zszedł tu z tego świata W. Franciszek Szaniawski były Szambelan, przeżył blisko lat 70, i bez poprzedney słabości nagle zakończył życie. Pochowany na cmentarzu ś. krzyskim.

Na ostatnim targu warszawskim płacono za korzec żyta zł. 15, pszenicy zł. 21, grochu zł. 18, jęczmienia od 14 do 15, owsa od 7 do 8 i pół; mąki pszenney ordynaryyney korzec zł. 31, żytney pyłowej 24, kaszy jaglanej 48, gryczanej zwyyczajney 30, drobney od 72 do 84, jęczmienney perlowej od 52 do 60, ordynaryyney, od 22 do 24, wół dobry dukatów od 12 do 14, średni od 9 do 11, lichy od 6 do 8, ciele zł. od 8 do 19, baran od 7 do 10, wieprz od 59 do 72, masła funt groszy 28, słoniny funt groszy 16.

O kilka mil od Warszawy 7letni chłopczyca, bosy idący przez małą strugę, został ukąszony przez jakiś owad, uczuł ból nieznośny, dwa małe punkciki znalezione na jego nodze, a w godzinę życie przestał.

AUSTRYA.

(z Kor. Warsz.) Wiedeń dnia 25 lipca. Cesarzsko-Rossyjski poseł przy dworze wiedeńskim, przybył z Drezna do Wiednia.

Gazeta berlińska zawiera z Wiednia, co następuje: Jezuioci dokładali wszelkich starań, ażeby w tym kraju objąć, jak dawniemy, dozór nad wychowaniem młodzieży i instrukcyą publiczną. Arcybiskup wiedeński, Hrabia Firman, oświadczył się przeciw temu projektowi. Jednakże długo ta okoliczność zostawała w niepewności. Teraz się rzeczy ich wyjaśniły; i wiadomo, że ich usiłowania nie zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem. W radzie państwa większość głosów prze-

ciwko nim była, między innemi, Xiążę Metternich i Hrabia Stadion. Cesarz Jegomość poruczył rozstrzygnięcie tego interessu radzie Państwa. Nowy zakon redemptoristow, wzięty jest teraz pod szczególniejszą opiekę rządu; i miał otrzymać naczelnika, który nazywać się będzie jenerałem. Jemu, jak słyhać, ma bydź poruczony kierunek wychowania publicznego. Ten zakon, który się także usiłowaniam jezuitów opierał, ma wiele do niego podobieństwa.

NIEMCY.

(z Gaz. Warsz.) Od brzegow Menu dnia 24 lipca. Xiążę grecki Suzzo przejeżdżał przez Sztuttgardt z szwagrem swoim do Paryża. Inny jego towarzysz, który walczył na Wołoszczyźnie pod dowództwem Xięcia Ypsylantego, udał się prosto do Morei.

(z Kor. Warsz.) Sztuttgardt dnia 12 lipca. Towarzystwo greckie, które w tym mieście ma swoje biuro, ogłosiło list następujący.

Missolonghi (w Grecyi) dnia 4 czerwca.

Wzięcie twierdzy Napolii di Romania jest dla Greków ważnym wypadkiem, jestto jedna z fortec najmocniejszych, nie tylko w Morei, ale i całej Turcyi europeyskiej. W twierdzy tey znaleziono 225 dział i znaczną ilość broni wszelkiego rodzaju. Forteca Koron i Modon są już w trakcie układow poddania się. (Gazeta Norimberska pisze, że Modon już się poddała.) Wkrótce cały półwysep Peloponezu będzie wolny.

Przed wypadkami zaszedł w Molos w kwietniu, Odysseusz popełnił błąd niesubordynacyi, przeciw Demetryuszowi Ypsylantemu i oddalony był od dowództwa w Tessalii przez dekret Senatu w Koryncie. Obawiano się, aby uważając żywy charakter tego młodego wojownika, tenże nie okazał burzliwości, szkodliwej sprawie greków; lecz nadspodziewanie, ze wszelką uległością poddał się woli rządu, i dowiódł, że jeśli popełnił błąd, umiał także zasłużyć na przebaczenie. Przebaczenie to nastąpiło wkrótce, i oddano mu napowrót dowództwo ze stopniem jenerała.

FRANCYA.

(z Kor. Warsz.) Paryż dnia 27 lipca. Zdało się, że to nie jest przypadkową rzeczą, iż w jednym i tym samym czasie przybył do Paryża Xiążę Esterhazy i Lord Stewart.

Xiążę Raguzy (Marmont) jeździł oglądać zamek Meudon, i osądził, że ma służyć za mieszkanie letnie dla dzieci Xięcia Berry; i powinien bydź do dobrego i bezpiecznego stanu przyprowadzonym.

D. 22. W sądzie kassacyynym uznano Ber-tona i jego 55 współników, za obwinionych, w następujących artykułach. 1) O spisek, którego celem było obalić i zmienić rząd królewski. 2) O pobudzanie obywateli i mieszkańcow do uzbrojenia się przeciw powadze królewskiej. 3) O wzniecenie wojny domowej, przez pobudzanie i namawianie, aby obywatele jedni przeciw drugim uzbrajali się. 4) O przewodniczenie, lub należenie do bandy uzbrojonej, która zatknęła trójkolorową chorągiew, i chciała napadać na miasta i fortece królestwa. 5) O zatrzymywanie żandarmow, za pomocą przebierania się, fałszywych rozkazow, zagrożenia śmiercią, i o pobudzanie lub dawanie roz-

kazow, do takich czynow. 6) Nakoniec niektórzy oskarżeni są o nieodkrycie tych śpiskow, skoro się tylko o nich dowiedzieli.

Spisek ten, podług podania i raportu prokuratora jeneralnego w *Poitieres*, nie tylko miał być zrobiony w *Saumur*, ale i w *Partheney*, *Thours* i *Dissay*. W *Thours* miano nawet uformować rząd tymczasowy, i tamże *Berton* mianował władze, które miały administrować krajem w imieniu tego rządu. Wiele osob z oskarżonych należy do towarzystwa rycerzy wolności, czyli do Węglarzy, o czém nawet *Berton* w swych zeznaniach namienia. Tenże prokurator przy zdaniu sprawy robi wniośki, że towarzystwo to zdaje się mieć swoje gałęzie i w innych departamentach, a zatem obawiać się każe, ażeby pomiędzy osobami, do sądu przysięgłych należącemi, nie wcisnęły się jakie osoby do tego towarzystwa należące; a nawet, że wszelkie sądy kryminalne w tych departamentach, gdzie się śpiski pokazały, są sprawiedliwie podeyrzane; radzi więc, aby w nich sprawa *Bertona* sądzoną nie była. W te wnioski wchodząc sąd kassacyjny, kazał sprawę tę jenerała i jego współników odsądzić w sądzie kryminalnym w *Poitiers*, chociaż podług poprzednich decyzji, a nawet żądania stron, sąd ten miał się odbyć w *Niort*.

HISZPANJA.

(z *Korr. Warsz.*) *Madryt dnia 16 lipca*. 545 patryotow podpisało petycją do Króla, w której dopraszają się, aby milicya tak długo zostawała na stopie wojennej, dopóki niespokojności w Hiszpanii trwać będą; niemniej ażeby niektóre przynajmniej osoby dworu Królewskiego i Infantow, usunięte i zmienione zostały. Municypalność madrycka wspiera tę petycją, co Króla Jmci zasmuca. Głoszą, że już nawet jenerał porucznik *Castelar* odesłany będzie do *Kartageny*, Jenerał porucznik *Casa Saria* tajny sekretarz Infanta *Don Francisco*, do *Valencyi*. Jenerał *Longa de Badajoz*, Brygadier *Elsneros* do *Sewilly*, Margrabia *de la Torre* exminister wojny do *Kadyxu*, *Diaz de la Risera* do *Grenady*. Dnia wczorayszego milicya narodowa odebrała od Króla odpowiedź, że Król nakazał wyznaczenie sądu wojennego na 4 bataliony gwardyi. Sąd ten składać się ma z oficerow garnizonu i milicyi. Prezesa tego sądu jeszcze nie ma. Półkownik jednak tak zwanego świętego batalionu (który nosi czerwone czapeczki) zdaje się, że to miejsce przyymie. Gwardya ma być podzielona na cztery klasy: 1, na oficerow, 2, na tych, którzy strzelali na żołnierzy liniowego, wojska i na milicyę. 3, na tych, którzy z bronią w ręku wzięci zostali; 4, na tych nareszcie, którzy przedtem wszystkiém broń złożyli.

GRECYA.

(z *Korr. Warsz.*) Prawo, które stanowi żołd dla greckich wojowników w rozdawaniu gruntow, jest następnie: „Wchodząc w potrzeby nagłe oyczyzny, która żąda, aby wspierać obywateli przeznaczonych do noszenia broni, w celu odpedzenia nieprzyjaciela i ustalenia niepodległości narodu; wchodząc w sprawiedliwość nagrod które się należą każdemu obywatelowi, który się poświęca z ofiarą krwi własnej dla dopięcia tego świętego celu; wchodząc, że jednym z celow głównych tej wojny narodowej jest: odzyskanie ziemi naszych oycow, i oddanie jej w ręce tych obywateli, którym ją przywłaszczenie obce wydarło; senat prawodawczy ustanowił, a rada wykonawcza zatwierdziła, co następuje:

1) Żołnierze już będący w służbie oyczyzny, i ci, którzy jeszcze w przyszłości zaciągać się do niej mogą, dostawać będą za żołd, co miesiąc po jednym morgu ziemi, a to zaczawszy od daty ich weyścia do wojska.

2) Ci z Peloponezyczykow, którzy wyjdą za granicę Peloponezu, w celu połączenia się z armią nadgrantzową, brać będą za żołd po półtora morga ziemi na miesiąc.

3) Żołnierz każdy powinien się zadeklarować,

na jak długo zaciąga się do wojska; jednakże nikt niemoże na mniej, jak na miesiąc sześć.

4) Skoro żołnierz skończy swoją służbę wojskową, podług zobowiązania się, rząd wyda mu uwolnienie z niej podług świadectw, podpisanych przez naczelnikow, pod których dowództwem zostawał.

5) Żołnierz, który dopełnił wszystkich swoich obowiązkow, odbierze od rządu, dokument prawa własności na część ziemi, która mu za jego lata służby w udziale przypadła.

6) Prawa tych, którzy na wojnie zginą, spadają na ich successorow, a nawet liczony im będzie cały czas, przez który się służyć zobowiązali, chociażby go utracając życie jeszcze nie dosłużyli.

7) Ci, którzy z powodu ran odniesionych, nie mogą więcej służyć oyczyźnie, uważani będą tak, jakby lata swego zobowiązania się wysłużyli.

8) Wszyscy żołnierze, tak już będący w służbie, jako i ci, którzy się do niej zaciągnąć mogą, złożą przysięgę: 1, że będą wiernymi oyczyźnie; 2, że będą zachowywać porządek i karność wojskową; 3, że nie opuszczą szeregow swoich przed czasem zobowiązania się.

9) Niewolno jest żadnemu żołnierzowi opuszczać swego półku, w celu przeniesienia się do innego, bez zezwolenia swego dowódcy.

10) Ten, który przestąpi rozporządzenia powyższe, utraci nagrodę zapewnioną mu niniejszém prawem.

11) Osobne prawo, które wkrótce ogłoszone będzie, urządzi nagrody wyższe, które będą udzielone za zasługi oficerom i podoficerom.

12) Ministrowie skarbu i wojny wypełnią rozporządzenia niniejszego prawa, w czém do każdego z nich należąc będą, i prawo to umieszczono zostanie w dzienniku praw.

Dan w Koryncie dnia 7 (19) maja 1822

(podpisano) Prezydent *A. Maurocordato*.

(podpisano) Archikanclerz stanu *Negris*.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Od granic tureckich dnia 10 lipca*. Flota egiptaska, przy której ma być także 6 statkow przewozowych angielskich, zabrała niedaleko *Kandyi*, 2 okręty greckie, i 4000 wojska wysadziła w porcie *Suda*. Korpus ten udał się d. 16 czerwca ku górom, z kąd zszedłszy Grecy, mimo upału słonecznego, stoczyli bitwę, i zupełnie turkow porazili. Niedobitki uciekli na okręty.

(z *Kor. Warsz.*) W biuletynie w *Hydra* wydany, czytamy, że flota grecka z *Hydra*, *Ipsara* i *Spezzia* dwukrotnie kapitanowi baszy pod *Czesme* walkę wydać chciała, lecz od niej admirał ten zawsze unikał.

Dostrzegacz Austriacki zawiera następujące wiadomości z *Konstantynopla* pod d. 10 lipca. „Pierwsze wiadomości o klęsce, która flotę turecką nayıpkińszego okrętu, a *Kapudana Baszy* życia pozbawiła, odstępowały w niektórych szczegółach od rzeczywistości. Poniższe opisanie wypadku przez jednego z naocznych świadków uważamy za autentyczne. Okazuje się z tego opisu, że straszliwy ten wypadek nie zdarzył się w nocy z dnia 19 na 20 czerwca, ale w nocy z dnia 18 na 19, i że *Kapudana Baszę*, już po opuszczeniu palącego się okrętu, spotkała śmierć na bacie, którym go do lądu przywiósć chciano. Okoliczność ta, że palne statki płynęły pod banderą austriacką i miały papiery austriackie była wprawdzie tak wystawiona i w dawniejszych raportach od oficerów floty (zapewne dla pokrycia własnych błędów); ale po dokładniejszym rozpoznaniu rzeczy, okoliczność ta okazała się fałszywą, i za taką nawet od rządu tureckiego uznana została.

Przekład raportu ajenta c. k. konsulatu w *Scalanuova* do c. k. konsulatu jeneralnego w *Smirnie*, datowanego 21 czerwca 1822.

W zamiarze nakłonienia *Kapudana Baszy*, ażeby za wdaniem się jego otrzymać wynagrodzenie strat, poczynionych mu podczas ostatnich ruchow w *Scalanuova*, puściłem się do *Scio*; ale

nieszczęście, które spotkało W. Admirała w nocy z dnia 18 na 19 t. m., oddaliło mię, bez sprawienia' rzeczy, od tej wyspy.

Dwa greckie statki palne, które uszły baczności jedenastu statków wojennych tureckich, wciąnęły się pomienionej nocy na kanał *Scio*, i potrafiły zręcznymi obrótami zbliżyć się do okrętu admirałskiego. Dość trudnym do wytłumaczenia sposobem, nie zważali na nich turcy, którzy ich mieli za własne okręty. Jednemu z tych statków palnych udało się nakoniec, o godzinie 2 po północy, zbliżyć się do okrętu admirałskiego, tak, że się uchwycił lewey jego bateryi, i wnet ogień i przestrch na nim rozpostarł. Atoli przez nadzwyczajną usilność osady okrętowej oderwano i odparto ten statek palny, po czem przez okręt Kapudana Basza, do którego się także chciał zbliżyć, został zatopiony. Nie z takim szczęściem powiodło się turkom przeciw drugiemu statkowi palnemu; zbliżył się on do okrętu admirałskiego, i w czasie tym, kiedy ten zajęty był odpędzaniem pierwszego, zapalił go z taką nagłością, że wszelka pomoc i usiłowanie były daremne; po pasowaniu się przez trzy kwadransy, i gdy już wielką część okrętu płomień ogarnęły, zajął się skład prochu, i natychmiast okręt ze straszliwą eksplozją zniszczonym został. Ciężko już raniony Kapudan Basza, który okrętu swego opuszczać nie odciał, wprzód jeszcze, mimo woli, przez wiernych sobie zabrany nabat, a ten zaraz przez walący się maszt, który admirała śmiertelnie w głowę ranił, przewrócony został, i admirała na szczątkach, płynącego na łód wysadzono, gdzie w godzinę skonał, a nazajutrz zrana o godzinie 10 w zamku w *Scio* pochowany został. Z całej osady okrętowej, którą składało 2,286 ludzi, pozostało ledwo 200. Dwa inne okręty liniowe i jedna fregata, były także blizkie zniszczenia; nadzwyczajnej czynności osady ratunek ich przypisać należy, jednakże nie bez uszkodzenia wyszły. Statek palny, który tyle zniszczenia wokoło siebie poczynił, popędzony został wiatrem przez środek floty tureckiej, która przed nim wszędzie z największym pośpiechem stroniła, i dostał się aż do kapu *St. Elena* na *Scio*, gdzie następnego południa własnym ogniem zniszczał. Greckiej zaś osadzie statków palnych, udało się umknąć na swoich szalupach przez flotę turecką. Przybycie jej na *Ipsarę*, gdzie o skutku swego przedsięwzięcia doniosła, ogłoszone zostało wystrzałami z dział, które trwały przez całą godzinę, a których odgłos rozlegał się po brzegach wyspy *Scio*. Ja znajdując się na pokładzie brygantyny angielskiej, która stała na kotwicy pod *Scio*, byłem świadkiem całego zdarzenia.

Teyże nocy z dnia 19, woyska tureckie, dla pomszczenia się śmierci Kapudana Baszy i porażki floty, chciały napaść na obce konsulaty na *Scio*, w zamiarze wycięcia chroniących się tam greków; jednakże nie przyszło do tego. Przeciwnie d. 19. dopuszczono się wielkich niegodziwości przeciw pozostałym jeszcze w wioskach mastyxowych mieszkańcom greckim.

Oddział ze 12 statków greckich, który dnia 20 t. m. w kierunku do przylądku *St. Elena* płynął, postrzegłszy poruszenie floty tureckiej, cofnął się; zaraz do *Ipsary*. Eskadrę ottomańską składało 35 żagli, i widziałem ją wczora o południu na wysokości przylądku *Baba*, biorącą z mocnym wiatrem północno-zachodnim kierunek ku *Port Oliveto*.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Gazeta ryzka *Zuschauer* zawiera: *Mejico* (w Meksyku) pod 22 maja co następuje:

Naczelna rejencya państwa ostateczną koniecznością powodowana, wydała w tem stołecznem mieście *Mejico* d. 21 teraźniejszego miesiąca maja, następującą publiczną uchwałę, która jej na ten koniec podana została.

Rejencya państwa, sprawująca tymczasowie obowiązki władzy wykonawczej pod niebytność cesarza, wszystkim, którzy niniejsze czytać będą, pomyślności!

Naywyższy stanowczy kongres w *Mejico* uchwalił jak następuje:

„W pałacu w *Mejico*, dnia 19 maja 1822, w 2gim roku niepodległości. Naywyższy stanowczy kongres Mejykański zgromadzony na nadzwyczajne posiedzenie z powodu wypadków zaprzeszley nocy (?), a dziś wezwany przez naczelnika i wielkiego admirała (*Iturbides?*) dla rozważenia różnych, w czynnościach dziennych wspomnionych, życzeniom narodu przeciwnych (*abhorrent*) dokumentów; stosując się do powszechnego życzenia kongressu i narodu, po rozważeniu, że kortezy hiszpańskie przez wyrok w gazetach madryckich z dnia 13 i 14 lutego umieszczony, traktat w *Cordova* zawarty, za nieważny i niebyły ogłosiły, i że tém samym przewidziany warunek ustaje bydz obowiązującym dla narodu Mejykańskiego, i że podług 3iego artykułu pomienionego traktatu, naywyższy stanowczy w cesarstwie tém kongres, powraca znowu do prawa mianowania osoby na cesarza i wyłączenia od wszystkich innych od tego, i po należytem rozważeniu oświadcza: że *Senor D. Augustin de Iturbide* jest tą osobą, która ma naywięcej prawa do tego urzędu (*ist best intitled*), na zasadzie ogłoszonego w *Iguala* i przez ogół narodu przyjętego projektu.“

Poczem kongres d. 21 t. m. w należytey formie przysięgę wykonał.

Rejencya w mądrości swey rozkazuje, ażeby to władzom cesarstwa udzielone, wydrukowane i w obieg puszczone było, i że z tą czynnością ustają działania i obowiązki, które tymczasowey rejencyi poruczone były.

Działo się w *Mejico*, dnia 21 maja 1822, w drugim roku niepodległości.

Franzisco Garcia Cantarines, Prezydent;
Franzisco Maria Lombardo Deput. i Sekretarz;
Jose Ignacio Guiterrez, Deputat. i Sekretarz;
Od Rejencyi Cesarstwa.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Kur. Warsz.*) We wsi *Molanowie* w gminie tegoż nazwiska, obwodzie łęczyckim, d. 22 lipca między 2 a 3cią po południu, podczas burzy piorunem uderzonemi zostały mąż i żona, którzy się pod gruszkę schronili, tudzież ekonom w cegielni: z tych tylko jedna osoba powróciła do życia.

Państwo ottomańskie według obliczenia 1807 roku miało ogółem ludności dusz 25,330,000, z tych liczyło się: 1) na Turcyą europejską 11,968 mil kwadr. a 11,040,000 mieszkańców; 2) na azyatycką 24,262 mil kwadr. i 11,090,000 mieszkańców. W Europie na jednej mili kwadr. mieszkało 922 dusz, a w *Stambule* 500,000, licząc w to greków, słowaków, ormianów, wołochów, arnautów, żydów, cyganów. 3) na Egipt 12,945 mil kwadr. i 3,200,000 mieszkańców. Więc ludność na najmniejszą skalę biorąc wynosiła 25,830,000. Dochody państwa uczyniły 44,942,500 piastrow, a dług 53,350,000. Oto jest krótki obraz statystyczny Państwa ottomańskiego przed 15 laty. Czas ten pokoju mógł znacznie powiększyć ludność tej rozległej monarchii, lecz oto krótki przeciąg od czasu zbuntowania się *Alego Baszy Janiny*, od powstania uciemiężonych i jęczących w niewoli mężnych greków, o znaczną część zmniejszył ludność Państwa i nadwątlil jego zasady, które same przez się w wiekach początkowych upadku Państwa Wschodniego, mogły bydz dogodnie zamysłem barbarzyńców; lecz w naszym wieku, kto wie czy mężny opór odważnych greków nie zniszczy słabych tych podstaw obszernego, lecz barbarzyńskiego narodu, i nie odzyszcze praw sprawiedliwie im należących.

Mówią, iż we Francyi niektóre szkoły będą zmienione, gdyż nauki w nich dawane sprzeciwiają się dzisiejszym ogólnym edukacyi zasadom.

Wszyscy duchowni francuzcy, którzy w czasie rewolucyi pożenili się, a dotąd mają rozmaite urzędy, zostaną uwolnieni ze służby.

Z Nowego Orleanu znowu oliarowano aktorowi *Talmie* 100,000 franków, aby przez 3 miesiące tam grywał, lecz artysta nie przyjął tej oferty.

W Wiedniu Antoni Burg wynalazł machinę, zupełnie naśladowującą bieg konia, a siedzący na tej machinie takichże doznają skutków, jakby konno jadąc.

D. 29 lipca między godziną 5 i 6 mieliśmy tu (w Krakowie) burzę z grzmotami, piorunami, wichrem i gradem. Powszechnie utrzymują, że to była trąba powietrzna, z wielu domów na przedmieściach pozrywała dachy. Klasztoru zakonnice na Grodku, jakby po największym pożarze, tylko zrąb został i kominy, dach ze wszystkiemi zerwany; część domu Hrabów Cińskich na Piasku, tegoż losu doznała. Drzewa z korzeniami powyrwane. W samym mieście na rynku, bryczki i powozy wywracało; stragany przekupek rozniosło na różne strony. Cegły z gziemsów kamienio spadały z łoskotem na ulice. Szczęściem nie słychać, aby kto doznał osobistego nieszczęścia. Grad był wielkości grochu cukrowego, niektóre ziarna do orzechów laskowych się zbliżyły. Cała ta burza nie trwała więcej nad 6 minut i przeszła ku wschodowi. Urodzaje tegoroczne w naszych stronach należą do nadzwyczajnie obfitych. W niedzielę pokazywano miłośnikom rolnictwa, kłosa żyta ze słomą od korzenia wyrwaną na polach tońskich, po większej części piasekzystych w jednej kępcie spojone, jako osobliwość godną istotnie widzenia. Kłos wielki, plenny; słoma równająca się w grubości połowie trzciny wodney, wysoką jest na pół czwarta łokcia. Niektórzy twierdzą, iż ta kępka z jednego ziarna wyrosła. Korzec wysiany żyta wydać miał w niektórych miejscach po 30 kop żyta; a kopa jeśli wyda 4 korce, a niechby tylko 3, co jest dziś naypospolitsza, zatem z korca wysiewu, można mieć od 90 do 100 korcy ziarna w tym roku. Owe zatem pogroźki tegorocznego głodu upadają na wspomnienie staropolskiego przysłowia: „Wie Bóg co czyni.“

Okręt Kapidzi Baszy był zapalony tak zwany ogniem greckim i racami, ten sposób podpalania nie był używany od kilku wieków.

Na następującym kongresie mają być roztrząsane nader ważne okoliczności, dotyczące się wielu krajów. Dla polityków i dziennikarzy otwiera się obszernie pole; pisma publiczne będą zapewne nader ciekawe, i może już nie tyle w nich ostawicznem krwi rozlewie czytać się będzie.

We wsi blisko *Orleanu* dwie wieśniaczki rozdane siostry, panny mające lat 20 i 21, wyzwwały się na pojedynek z przyczyny, iż się obie kochały w młodym ładnym szewczyku. Gdy już stanęły na placu i wymierzyły ku sobie pistolety, wpada szewczyk i godzi zjadłe rywalki oświadczeniem, że z żadną z takich niezgodnych panien nie chce się żenić, a dla zaspokojenia ich w tej mierze, oddał się natychmiast w dalekie strony. *Gazeta* zdrowia wychodząca w *Paryżu*, donosi o następującym wypadku, wydarzonym w okolicy *Cherburga*: „Matka 4rga dzieci kazała 2 zaszczerpić krowią ospę, a późnicy innym dwoygu zaszczerpiła sama. Wkrótce w teży wsi rozszerzyła się zjadliwa naturalna ospa, sprzątająca wiele dzieciak ze świata. Sąsiadki, które się naśmiewały z owej wieśniaczki, szczepiącey swym dzieciom krowią ospę, przez zazdrość przywabiły do siebie jej dzieci, a nabrawszy zjadliwej materji z umierających na ospę naturalną dzieciak, posmarowały nią twarze dzieci zdrowych; nawet dla lepszego wpojenia materji w ciało, pokaleczyły w wielu miejscach i zraniły. Leczą to okrucieństwo nie skutkowało, i nie zrzadziło naymniejszy słabości. Dzieci mające zaszczerpioną krowią ospę, zostały zdrowe, i dowiodły nieocenionego pożytku tego dobrodzieystwa dla ludzkości.“

Jeden z duchownych *Huges*, który wydał ciekawy opis podróży po Grecji, wydał odezwę do ludu londyńskiego, aby to dzieło kupowano na wsparcie nieszczęśliwych, a godnych być szczęśliwymi greków.

W *Edale* staruszek *John Fox* uroczyście obchodził zaczącie drugiego wieku życia swego. Jest

on rolnikiem i rzeźnikiem, ciałe od młodości aż dotąd nie ustaje w swej zwyczajney pracy; młoci, orze z taką siłą, jakby miał lat 20. Regularnie wstaje o godzinie 4 rano, a zasypia o 8 w wieczor; żyje tylko jęczmiennym chlebem i mleczym. W roku 1745 w czasie rewolucji powoził furgony wojskowe.

Dla zgłodniałych irlandczyków, złożyli wzięnie londyńscy 400 zł. p. ze swej lichy pensji.

Gazety londyńskie z poleceną donoszą, iż wiele żydów w Polsce i w Palestynie przyjmują Chrześ. s.

W testamencie jednego bogatego obywatela londyńskiego, pomiędzy rozmaitemi legatami, był następujący: „memu nieposłusznemu synowi zapisuję 4 miliony zł. p.“

Jenerał *Feldceygmeyster* dowódzca twierdz czeskich *Baron Fogelsang* żyć przestał.

Król wirtemberski powrócił do swojej stolicy.

Zasługibiny królewica szwedzkiego z więźniczką *Leichtenberg* zdaje się iż będą spóźnione, jedni mniemają iż z powodu nieobecności Króla bawarskiego, inni, iż trudno będzie zniewolić, aby więźniczką zmieniła religią katolicką, a podług zwyczajów, królowa szwedzka musi wyznawać religią ewangelicką.

W Austrii nałożono cła 10 zł. reń. od cetrnara na wszelkie zboże z krajów niemieckich wprowadzone.

W księstwie heskiem bez pozwolenia zwierzchności nikomu niewolno mieć broń, ani nawet fuzji do polowania. W księstwie *Koburg* surowo polecono, aby wszelkie strażce dniem i nocą czuwały i miały broń nabitą, gdyż nadzwyczajna liczba włoczków zagraża niebezpieczeństwem.

Liczba uwięzionych hiszpańskich gwardyałów: sztabs oficerów 3, podoficerów 24, oficerów 45, żołnierzy 713.

W Hiszpanii prawie wszyscy francuzi, będący w jakie bądź służbie, zostali uwięzieni.

W *Grenoble* znaleziono trumnę, w której spoczywają popioły sławnego rycerza *Bajarda*.

Doktor *Filip* doniósł z przykładka *Dobrey Nardziei*, że tam postrzegł syrenę, o których istnieniu dotąd wątpiono.

(z *Gaz. Warsz.*) W *Paryżu* wychodzi politycznych dzienników 11, pism zawierających prywatne doniesienia 4, dziet w połowie peryodycznych 10, dzienników religijnych 3, umiejętności 9, literackich 15, prawniczych 22, lekarskich 14, sztuk pięknych 12, wojskowych 2, edukacyjnych 8, jeograficznych 2, mod 3, ogółem 110.

Dziennik pod napisem *Przyjacieli Religii i Króla*, umieścił porównanie stanu duchowieństwa francuzkiego w r. 1760 z terażniejszym. Naówczas było 406,481 księży i zakonnic, oprócz seminariów. Z tych 100,000 znajdowało się na misyjach lub trudniło się szkołami. Dochody pozostałych 306,481 wynosiły rocznie 119 milionów 593,696 franków. Teraz duchowieństwo francuzkie składa się z 56 arcybiskupów i biskupów, 175 oticyałów, 466 rzeczywistych kanoników, 491 honorowych kanoników, z których wielu ma inne jeszcze urzędy, 22,847 proboszczów, 5,165 wikaryuszów, 1,735 kapelanów i t. d. 1807 księży do zastępstwa używanych, 498 księży w seminaryach, ogółem 35,286 księży czynnych. W roku 1820 wyswięcono 1425 księży, 1247 dyakonów, i 1308 subdyakonów. Uczących się w seminaryum liczone 25,000. Było zaś tylko 4 lub 5 klasztorów trapistów i jeden kartuzów. Co się tyce zakonnic i sióstr miłosiernych, w roczniku duchownym na rok 1820 podano ich liczbę do 14,621. Ogólny fundusz duchowieństwa, przeznaczony budżetem i pochodzący ze składek parafialnych, wynosi 39 milionów 761,943 franków. Dzielać tę ilość zarówno pomiędzy wszystkich, wypada na każdego po 633 franków. Liczba księży nie wynosi teraz ani gtey części tego, ile ich było przed 60 laty.

Wilno dnia 4 Sierpnia Roku 1822 v. s.

P o z e w.

1. *Alexander Pierwszy IMPERATOR Samowładnyca Całg Rosyją etc. etc. etc.*

Urodzonym Wincentemu Kruszewskiemu Deputatowi, Kasperowi Pruszanowskiemu b. Prezydentowi bobruyskiemu, Antoninie z Jeleńskich Zaleskiej, Antoniemu Oskierce Deputatowi, Dymetryuszowi Dobrzańskiemu aktualnemu stanu Konsyliarzowi i kawalerowi, Michałowi Bakuniemu Senatorowi Państwa Rosyjskiego, Ignacemu Przybytkowskiemu, Stanisławowi Iwaszkiewiczowi Szambelanowi, Teofilowi Stojanowskiemu, Antoniego Nowosielskiego Kassjera sukcesorom niewiadomych imion, Nowosielskim, Grzegorzowi Olendzkiemu Kollegialnemu Assesorowi, Ignacemu Jeleńskiemu Jenerałowiczowi woysk Pol., Józefie Przeździeckiej Starościnnie mińskiej w asystencyi właściwej, Ignacemu Hryckiewiczowi, Hirszowi i Jankielowi Mowszowiczom, debitorom zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka mozyrskiego i kawalera, Pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Głównego mińskiego 2go Departamentu dnia 19 nowembra 1821 roku nastalą, w majątności Łuczycach mińskiej Gubernii powiecie Mozyrskim położoney, skutkiem Dekretu tegoż Sądu w dniu 14 februaryi terażniejszego roku zapadłego czynność swą powtórnie dnia 14 augusta tegoż biegnącego roku rozpocząć mający, z powództwa Urodzonych Napoleona i Malwiny Jeleńskich nieletnich sukcesorow zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera, oraz czynnego ich opiekuna Filipa Obuchowicza Marszałka powiatu mozyrskiego, którzy odwołując się do wyżey datą pomienoney remissy pozywają o to: iż gdy obżatowani WW. na różne pod różnemi datami obligacyenne zapisy i karty u zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera summy rękodayne wzięwszy gotowym groszem i pożyczwszy mianowicie: obżatani Wincenty Kruszewski Deputat w 1808 apryla 29 dnia Urodzonym Józefowi Obuchowiczowi Podkomorzemu, który wydaną kartą w 1817 januaryi 16, po zupełney przez zeszłego Felixa Jeleńskiego opłacie na imie jego przełał czer. zł. 100, Kasper Pruszanowski Prezydent bobruyski za dwoma skryptami w 1807 roku marca 7 dnia wydanemi czer. zł. 500, Antonina z Jeleńskich Zaleska w roku 1804 w miesiącu januaryi czer. zł. 160, Antoni Oskierca Deputat w roku 1814 apryla 16 rubli sr. 16, Demetryusz Dobrzański aktualny stanu Konsyliarz i kawaler w 1816 januaryi 26 dnia rubli assyg. 500, z których rubli assygnacyynych 200 opłacone tylko zostały, Michał Bakuni Senator Państwa Rosyjskiego w 1816 nowembra 6 rubli assygnacyynych 1,000, Ignacy Przybytkowski w roku 1806 augusta 31 zł. pol. 264 gr. 20, Stanisław Iwaszkiewicz Szambelan w roku 1805 oktobra 22 rubli sr. 500 z których część już opłacona, Teofil Stojanowski w roku 1804 apryla 15 zł. pol. 165, Antoni Nowosielski Kassjer za dwoma kartami jedną roku 1816 gbra 5 dnia czer. zł. 10 a drugą 1817 gbra 23 dnia czer. zł. 12, w ogóle czer. zł. 22, Grzegorz Olędzki kollegialny Assesor w 1806 gbra 11 czer. zł. 50, Ignacy Jeleński Jenerałowicz w roku 1803 februaryi 21

czer. zł. 85, Józefa Przeździecka Starościna za dekretem Sądu Ziemskiego powiatu mińskiego 1819 februaryi 12 dnia nastalym rubli sr. 1,080, Hirsz i Jankiel Mowszowiczowie w roku 1799 apryla 24 zł. pol. 9,600, Ignacy Hryckiewicz w roku 1817 gbra 5 rubli srebr. 168 kop. 22, Rafał Jeleński Porucznik woysk pr. kawaler w roku 1810 junii 13 rubli sr. 50, a dotąd zawinionej należności nieoddając żadney niektórzey, a inni ledwo w części satysfakcyą opisom dopelniliście: przeto żałący się oddawszy cały majątek po zeszłym s. p. Felixie Jeleńskim Marszałku i kawalerze, a razem i wszystkie fundusze, które między innymi z wyż poszczególnionych kart i skryptow na obżalnych składają się, na usatysfakcyonowanie tegoż zeszłego Marszałka Jeleńskiego kredytorow i pretensorow, obżat. WW. powołują do Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego i proszą: nadewszystko: o utwierdzenie wszystkich poszczególe datami wyż pojaśnionych skryptow, zapisow, obligow i Dekretu Sądu Ziem. powiatu mińskiego, i za onemi o zasądzenie tak summ kapitalnych jako też procentow wypadających i expensow prawnych na wszelkim obżalnym majątku, choćby pod ich niestanność, dla powiększenia masy funduszu zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka, oycza nieletnich jego sukcesorow; o ulokowanie realnych kredytorow tegoż zeszłego Marszałka Jeleńskiego na takowych po zasądzeniu należnościach od obżat. i wszelkich ich funduszach, jakie się tylko znajdują i znaleźć mogą, o uznanie dla żałących się bliższości do dowodu i odvodu; o przysądzenie zwrotu szkod, strat i expensow prawnych, i o to wszystko co czasu sprawy dowiedzioném będzie. *Salva melioratione* żałoby. Pisan 1822 miesiāca julii 12 dnia.

Roku 1822 julii 15 dnia Woźny powiatu mozyrskiego niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż tę kopią pozwu zgodną z samym autentykem w sprawie JWW. Napoleona i Malwiny Jeleńskich, nieletnich sukcesorow zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera, oraz czynnego ich opiekuna Filipa Obuchowicza Marszałka powiatu mozyrskiego, wzięwszy, JWW. i WW. Wincentemu Kruszewskiemu Deputatowi, Kasperowi Pruszanowskiemu b. Prezydentowi bobruyskiemu, Antoninie z Jeleńskich Zaleskiej, Antoniemu Oskierce Deputatowi, Dymetryuszowi Dobrzańskiemu aktualnemu stanu Konsyliarzowi i kawalerowi, Michałowi Bakuniemu Senatorowi Państwa Rosyjskiego, Ignacemu Przybylskiemu, Stanisławowi Iwaszkiewiczowi Szambelanowi, Teofilowi Stojanowskiemu, Antoniego Nowosielskiego Kassjera sukcesorom niewiadomych imion Nowosielskim, Grzegorzowi Olendzkiemu koleśkiemu Assesor., Ignacemu Jeleńskiemu Jenerałowiczowi woysk Polskich, Józefie Przeździeckiej Starościnnie mińskiej w asystencyi właściwej, Ignacemu Hryckiewiczowi, Starozakonnym Hirszowi i Jankielowi Mowszowiczom debitorom zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka mozyrskiego i kawalera dla awizacyi do Gazety Kurryera Litewskiego przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski od dnia 14 augusta terażniejszego roku jurzdykcyą swoją w majątności Łuczycach

w mozyrskim powiecie leżący otworzyć mający podalem, a tém samém przez tegoż Kuryera Litewskiego o terminie stawania pozwanych zawiadomilem. Józef Ostaszkiewicz Woźny Ptu Mozyr.

Roku 1822 miesiąca lipca 15 dnia. Ze autentyk tego pozwu znajduje się w aktach Sądowych Ziemskich powiatu mozyrskiego, a przeto w stosowność woli Rządowej, że do opublikowania przez Gazetę Kuryera Litewskiego jest wolnym, w tym dosyć czyniąc potrzebowaniu strony podpisuję. Pisarz Sądów Ziemskich Ptu Mozyr.
Antoni Olewiński.

1. Roku 1822 lipca 30 dnia, niżej podpisany nabywca połowy kamienicy w Mińsku, na wysokim Rynku pod liczbą 6, wchodząc do bramy po prawej ręce położonej, po zmarłym Hirsu Rubinowiczowi pozostałej, a z mocy testamentu wyżej wspomnianego Hirsza, i wieczystożrzczenno kwietacynnego dokumentu Leyby Hirszowicza, do Zelmiana Hirszowicza brata Leyby, a syna Hirsza prawnie przynależnej, a teraz przeze mnie okupionej, czyniąc wiadomo o tym kogo to interessować może, zarazem wzywam wszystkich wierzących, jakiegokolwiek pretensye do osób w moim będących, a szczególniej oparte na opłaconej przeze mnie połowie kamienicy mających: aby swe pretensye, najdalej do dnia 1 marca roku 1825 mnie objawili, i fakowe udowodnić starali się; później zaś nie znajdą na questionis połowie kamienicy, żadney dla siebie satysfakcyi.

Jastrzębski Wincenty Magister farmacyi.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc. UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim różne urzęda i honory posiadającym, sukcesorom zeszłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, niemniej dalszym jego następcom, aktorom hrabstwa Sieleckiego w gubernii grodzieńskiej w powiecie prużańskim położonego, wprzód w doczesney administracyi Xiążąt Radziwiłłow, a teraz za przelewem od ich w dzierżeniu JOX. Franciszka Sapięhy tajnego Sowietnika i kawalera znajdujacego się, Pozew Edyktalny z położenia majątku przed Sąd Ziemski powiatu prużańskiego gubernii grodzieńskiej wynosi się na powództwo UUr. Ludwika Prezydenta grodzkiego, Alojzego Sędziego granicznego, Wincentego Chorążego ziemskiego prużańskiego, Józefa byłego Assesora Sądu Głównego Grodzieńskiego, Juliana Majora i kawalera woysk rossyjskich, Andrzejkowiczow, Kazimierza Wystoucha b. Sędziego Ziemskiego prużańskiego, Józefa i Scholastyki z Butkiewiczow Witkiewiczow Regentow ziemskich prużańskich, Wawrzynca opiekuna, Stanisława i Jana Terpiłowskich sukcesorow zeszłego Ignacego Terpiłowskiego w assistencyi matki teraz w zameczku Rokozyńskiej czyniących, Ignacego Tarasowicza Sędziego Granicznego, Stanisława Górskiego Pisarza Grodzkiego prużańskiego, Józefa Sipayły Sędziego Granicznego, osobno Izabeli matki, Juliana syna i Salomei córki Kossopalańskich sukcesorow zeszłego Wincentego Kossopalańskiego Sędziego Ziemskiego prużańskiego pod przewodnictwem opieki przychodzących, Franciszka i Anny Stockich, Stanisława i Stefana Izbiekich, oraz dalszych stron za przywilejami Królów Polskich, mających w parafii Sieleckiej dziedziczne nadania, z hrabstwem Sieleckim graniczące, wynosi się mieniąc o to: dobra Sielec pierwey w województwie brzeskim a teraz w powiecie prużańskim w gubernii grodzieńskiej położone, były niegdys własnością Królów Polskich pod panowaniem Zygmunta I, Zygmunta Augusta II i Królowey Bony, za zasługi różney Szlachcie poprzednikom żałcych w znaczney czę-

ści przed uniją rozdane zostały. Te nadania prawo Unionis Konst. 1569 r. na wieczne czasy w dzierżeniu żałcy Szlachty potwierdziło, potém Anna de domo Radziwiłłówna Kiszczyna Wojewodzina Witebska, za pretensye do Raygroda i Goniądza stosowane, wyjednała u Zygmunta Augusta II, że on w roku 1570 sposobem zamiany dał jey hrabstwo Sieleckie, jak niegdys trzymał Falczewski, niezajmując nadań Szlachcie służących. Z pretensyi więc biorąc Kiszczyna od Króla Sielec jaka prywatna obywatelka, nie mogła wziąć onego z takimi prerogatywami, względnie rozciągania władzy nad szlachtą i nad ich własnością, jako przedtem służyła tylko Tronowi, a późniy prawem Unionis od wszelkich samowładności oswoobodzona została, w ograniczonej sferze otrzymawszy hrabstwo Sieleckie, powtórzyła Kiszczyna zameczkie za Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, któremu w r. 1583 junii 20, w ziemstwie Brzeskim przyznanym zapisem, cały Sielec na wieczność darowała, skutkiem czego Starosta Sadowski władał tym hrabstwem, był w eksekucyi daru: bo od siebie udzielnie czynił z dóbr Sieleckich nadania. Sadowski więc za przyznanym od żony zapisem niekwestyonowany aktor Sieleca nikomu nie wyprzedał wieczności tego hrabstwa i umarł. Podług ustaw zostawił te dobra sukcesorom swoim w prostey linii z rodzonych i strysecznych braci idącym, Anna zaś de domo Radziwiłłówna Sadowska, wyzuwszy się z dziedzictwa tych dóbr i na powrót nieotrzymawszy od męża zrzeczenia się onych, miała na zesłym Krzysztofie Sadowskim z osobnego źródła 16,860 kop gr. Lit. i pieniędzy 4, za którą summę od sukcesorow jego w zastaw wzięła Sielec, assekurując im pod utratą wyrażonego kapitału i opłatą osobnych 10,000 kop gr. Lit., że w ciągu possessyi niezrobi żadnego naduzycia, i pod żadnym pretekstem aktorstwa przywłaszczając, ani też sumieźnie mieszkajacey Szlachty zakłócać, i tym sposobem przeciw Sadowskim narażać ich nie będzie; takimi warunkami ograniczywszy Sadowska doczesną dla siebie zastawę Sieleca, z równemi kondycjami w roku 1597 przewlekwowała tę possessyę zesłemu Krzysztofowi Radziwiłłowi Wojewodzie Wileńskiemu Hetmanowi Litewskiemu, i ewinkując opis assekuracyyny od siebie Sadowskim wydany, na rzecz tychże Sadowskich wzięła od nabywcy wlekwowego Radziwiłła, osobną assekuracyę pod zaręką 20,000 kop gr. Lit., że on równie Szlachty sumieźnie mieszkajacey, o nie pociągać nie będzie, ani okupną aktorstwa Sieledeczyny wlewkem swojej zastawy Sadowskim nie strudni (jakowe dowody są w ręku obżalnych sukcesorow) z powodu zatym summy przez Sadowskę przelaney; Krzysztof Radziwiłł Hetman Litewski pod doczesną zastawą dzierząc Sielec umarł. Za jego żyćciem summa na tym hrabstwie oparta, i za ją possessyę zastawna spadła na Radziwiłłówny, te wyszły za mąż, jedna w dom Kurfirsztow Margrabiow Brandeburskich, a druga w dom XX. Neyburskich Falgrabiow Reńskich, w posagu do tych domow zastawę Sieleca za sobą przenieśli. Lecz rzeczone familie, mając nieprzyległą Sieledeczynę rząd oney tymczasowy, jako i innych dóbr w Litwie będących, zostawili w ręku XX. Radziwiłłow kuzynow, a ztąd nayprzód Xiążę Janusz Radziwiłł Kasztelan Wileński, po nim drugi Krzysztof Radziwiłł stryy Bogusława, następnie Bogusław Radziwiłł, a z ich ramienia Naruszewiczowie, Wołowiczowie, Sapięhowie i inni, pod różnemi tytułami installowani, dzierzeli w doczesney administracyi Sielec Sadowskim aktorstwem należny, i przez ich dotąd nikomu wiecznością niewybyty; przy czém dom Radziwiłłowski ukształcując interes wnosi sobie, że kończąc rzecz z XX. Neyburskimi o dobra ich w Litwie położone, otrzymał od XX. Neyburskich stopień i do Sieleca, który im w połowie tylko summy zastawney przez Sadowskę Krysztofowi Radziwiłłowi przelaney służył, z racoy, że druga połowa tey summy i za nią zastaw domowi Kurfirsztow Margrabiow Brandeburskich po drugiey Radziwiłłównie należy, lubo więc istotnego pozyskania zastawy Sieleca od XX. Neybur-

skich XX. Radziwiłłowie jeszcze niewyprobowali, z wyjaśnionej wszakże progresy tymczasowie rządząc hrabstwem Sieleckim, one in praesentium aktorów Sadowskich pod tytuł swojey własności podejgnęli, i Xięciu Franciszkowi Sapiezie tanquam własne dziedzictwo wybyli, chcąc zaś w tey przedaży powiększyć obszerność dóbr wybytych, mimo nadania królewskie szlachcie służące, usiłują od nich sumienne folwarki w parafii Sieleckiej położone, przed Unią wiecznością zadzierżane, odebrać, i do ogółu hrabstwa Sieleckiego przyłączyć, w tym celu Xiężniczka Stefania Radziwiłłówna sukcesorka zesłego Xcia Dominika Radziwiłła przez Ur. Prokuratora massy funduszow Xiążęcich, przeciwko żalującym stronom, wprowadziła sprawę do Kommissyi na rozpoznanie wszystkich interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą w mieście Wilnie ustanowionej, w której bez dowodow na aktorstwo Sielca domowi Radziwiłłowskiemu służących, bez mienia pryncypalnych tranzaktow, kwestyą w tey sprawie utworzoną rozwiązujących, dekretem Sądu Głównego Wremiennego Wileńskiego roku 1807 lutego 11 zapadłym wyjaśnionych. JW. Prokurator massy Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny instancją swoją popiera, i samemi wnioskami żał. strony pokonywać usiłuje, w takim jego przyyściu do Kommissyi r. t. 1822 junii 8, procedująca Szlachta z zapisu roku 1583 junii 20 w ziemstwie brzeskim przez Annę Radziwiłłównę Wojewodzinę Kiszczynę późniey Krzysztofową Sadowską Star. Ostryńską, mężowi Krzysztofowi Sadowskiemu przyznane, i przez jego bezzrzeczenia się zostawionego, znajdując byż istotnemi aktorami Sielca, obżalnych successorow rzeczzonego Sadowskiego, mających u siebie z natury interesu dowody, do aktorstwa tych dóbr służące (mianowicie zamian Królewską za Raygrad, i Goniądz Kiszczynie daną) osobno w skutek tey zamiany podanie Sielca przez dworzan królewskich Bernatowicza i Falczewskiego czynione, oraz dalsze w owym wieku względem Sielca nastale papiery, i assekuracye, jakich dom Radziwiłłowski mimo nakaz dekretow nieskłada, prosili w Kommissyi uznania adocyacyi successorow Sadowskiego dla pozyskania u ich przez komportacyą pomienionych dowodow. Lecz Sąd Kommissyi na żądanie Prokuratora massy adocyacyi obżalowanych Sadowskich zawodec Sielca przed sobą nieuznał, a tylko w sposobie dylacyi munimentow Dekretem 16 junii 1822 roku terowanym pozyskać i złożyć papiery potrzebne, procedującym stronom dozwolił, w takim stanie rzeczy żalcy starali się u obżalnych Sadowskich pozyskać wymienione dowody do sprawy z Xiężniczką Stefanią posługujące. Lecz UUr. successorowie Krzysztofa Sadowskiego, wymawiając się że do sprawy włączeni nie są, rzeczonych papierow wyrokiem Kommissyi żał. składać nakazanych, bez dekretu z sobą otrzymanego dać dobrowolnie niechcą, a tym samym na niesposobność skutecznienia dylacyi munimentow przez wyrok Kommissyi uznanej delatorow narażają, i przy tym dają poznać, że umyślnie chcą do czasu utrzymać przy sobie wymienione papiery, interes szlachty ewinkujące, aby ci w rozprawie z Xiężniczką Radziwiłłówną nie mając wszystkich dokumentow, tracili do Sielca swoje folwarki, które po skończonym procederze obżalni successorowie w zażądaniu po massie ogółney exempcyi, z całym hrabstwem zapewne ułożyli sobie zajęć; widoczay ten zamiar, z nieprzychodzenia w terażniejszym czasie do tego processu, okazuje kondykt obżalnych successorow Sadowskiego, z massą Radziwiłłowską na krzywdę żalocy Szlachty ułożony, który tymbardziej wyjaśnia się, że Prokurator massy broził w Kommissyi adocyacyi obżalnych Sadowskich, iżby ich przyyście nie przyniosło Szlachcie dowodow na obronę interesu potrzebnych, w sprawę wchodzić powinnych, lecz gdy Konst. 1764 roku wszelkich kondyktow zabrania, zapobiegając więc onym, a razem i stratom, jakoby z niemożności mienia dowodow w procederze z Xiężniczką Stefanią Radziwiłłówną wyniknąć mogły, skutkiem nienaydowania się w sprawie stron podług

ustaw wchodzić powinnych, z powodu mieszkania obżalnych successorow Sadowskiego w obcey gubernii, przychodzą żalce przez pozew edyktałny do Sądu tego powiatu, gdzie majątek ich Sielca leży z którego spór wynikł, i w takowym przyyściu zakładają proźby następane: 1) Ozobowiązanie obżalnych Sadowskich następcow Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, aktorow hrabstwa Sieleckiego do komportacyi zamiany przez Króla Zygmunta Augusta; 2) z Anną de domo Radziwiłłówną Kiszczyną Wojewodziną Witebską późniey Star. Sadowską na Sielec roku 1570 zawartey, i w skutek oney podania Sielca przez dworzan królewskich Stanisława Bernatowicza, i Stanisława Falczewskiego na rzecz teyż Wojewodziny Kiszczyny czynionego, dla objaśnienia się z tych dowodow, za jakimi własnościami Sielec oddany został, osobno przeznaczenia komportacyi na tychże Sadowskich assekuracyi przez Starostinę Sadowską czasu wzięcia od ich zastawą Sielca wydaney, udzielnie drugiey przez Krzysztofa Radziwiłła Wojewody Wileńskiego Hetmana Litewskiego, przy pozyskanym przelewie tey zastawy sporządzoney, które wyświecą, że Szlachta w żadnym względzie folwarkow swoich nie miała uległych dworowi Sieleckiemu, nadto uznania iżby ciż successorowie złożyli dekret królewski między Wojewodziną Kiszczyną a bojarami Sieleckimi przed dniem 19 maja 1571 roku zapadły, posiadłościow Szlacheckich w niczym niezajmujący, a przy tym obowiązania tychże successorow do komportacyi dalszych papierow na Sielec służących, a to pod warunkiem oprzysiężenia wierności oney; 2) Nakazania rzeczonym successorom pod winami sprzeciwiństwa, iżby w stosunku do assekuracyi przez poprzednikow swoich przy wypuszczeniu zastawy Sielca od Radziwiłła uzyskanej, starali się ograniczyć zamiar massy Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny w processie z żalącą Szlachtą w Kommissyi Wileńskiej rozpoczętym, przez dopomnienie się opisanych żarąk; w przeciwnym zaś zdarzeniu z okazji uchybienia tych koley, i zatrzymaniu papierow, jeżeliby w procederze z massą Radziwiłłowską wynikły jakie dla Szlachty straty, uznania za one repetycyi na wszelkim funduszu obżalnych successorow Star. Sadowskiego, i jako z aktorami majątku Sielca przyjęcia w Sądzie Ziem. Prużań. rozprawy, a w tey o potwierdzenie wszelkich nadań przywilejow i dalszych papierow Szlachcie na ich majątki w Siedleczynie położone służących, ciągną possessyą przed Unią zaczęłą dotąd exekwowaną upoważnionych, ze strony tychże successorow nigdy nieburzonych, a ztąd wielolicznemi dawnościami podług ustaw aprobowanych, i prócz tego, osobiste znaczenie mających, rozciągnięcia skutkow dawności prawami wskazaney, sądzenia expensow prawnych, i tego wszystkiego, o co w czasie sprawy przez głosy lub przez wydane osobno w miejscu poprawy pozwy proszonym będzie, salva melioratione tey żaloby. Pisan roku 1822 meca julii 22 dnia.

Roku 1822 julii 22 dnia Woźny urzędownie zeznają, iż w sprawie WW. Andrzejkowiczow, Wysloucha, Witkiewiczow, Terpiłowskich, Tarasowicza, Garskiego, Sipayły, Kossopalańskich, Stockich, Izbičkih i dalszych właścicieli za przywilejami Królów Polskich w parafii Sieleckiej posiadających różne nadania, dwie kopie tego pozwu UUr. Taduszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim, różne urzęda i honory posiadającym successorom zesłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, oraz dalszym jego następcom jedną w majątku ich Sielca zwanym w powiecie prużańskim w Gubernii Grodzieńskiej położonym, a drugą przy drzwiach Sądu Powiatowego Ziemskiego Prużańskiego umieściłem. Jakowy pozew przed tenże Sąd Ziemski Prużański wyniesiony, po zeznaniu onego w aktach publicznych dla tym skuteczniejszego do rozprawy powołania wyrażonych successorow zesłego Krzysztofa Sadowskiego, że jeszcze przez Gazetę Kuryera Litewskiego, i Warszawską ogłoszony zostanie, urzędownie zawiadamiam. Dat ut supra.

Felix Dziatkowicz Woźny Ptu Prużań.

Roku 1822 miesiąca jული 22 dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu Prużańskiego stanąwszy osobiście Woźny wyżej podpisany ten pozwę urzędownie zeznał przyjąłem i że jest w księdze pozwowej pod N. 94 na karcie 109 co do słowa wpisany zaświadczam. Jan Wołyniewicz Regent Ziemski Powiatu Prużańskiego.

Wolno drukować Jan Gorski Pisarz Ziemski Powiatu Prużańskiego.

2. *Massy funduszow i interessow JOXki Jmści Stefani Radziwiłłowny Jeneralny Prokurator, pozwem r. 1822 junii 31 do drzewi Sądowych przybitym i w Sądzie Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu naznaczoney zeznanym, powoławszy do tegoż Sądu WW Fryderyka i Alexandra Szylingow kap. woysk Ross. o kasatę amisyą i dawnością bezdowodną i niesłuszną ich pretensyi z rzeczy byleż niegdys na Tukiszkach, Sznurkiszkach i Jakubiszkach zastawy i o zasądzenie dla massy expensow prawnych, o takowej cytacyi stosownie do 37 punktu organizacyi przez gazetę uwiadamia.*

Michał Zaleski Prokurator Massy
Wolno drukować Zabiełto Kommiss. Kom. Radz.

2 W dniu 22 lipca 1822 roku zrana zszedł z tego świata w mieście guberskim Wilnie JW. Ignacy Morykoni Pisarz Skarbu Litt, Starosta Wilkom. i Kawaler. Rozeszła się wieść, że jakoby zostały po nim, jakieś punkta niby Testamentowe, któremi jakby zapisał na różne obce i dalekim pokrewienstwem połączone osoby majątek: żaden tytuł Testament ani punkta byż nie mogą i exystencyi mieć nie zdołają. Albowiem zesły JW. Morykony co tylko miał to wziął po rodzicach z oyczystości albo z niey pomnożył, nie mógł więc wedle Praw Litt. ani Testamentem ani projektem czyli punktami nic zapisywać, i zapewna tego nie uczynił, albowiem ciągle w Wilnie chorując i umierając żadnego zapisu, żadney dyspozycyi, ani sporządził przy urzędnikach osiadłych, ani przyznaniem utwierdzić nie chciał. Jakiekolwiek więc pismo po nim zjawilo się już jest jული 24 w Ziem. Wileńskim zmanifestowane imieniem prawnych sukcesorow, i pod żadnym pretekstem nie jest ważne, gdyż Kon. 1708 roku żadnych zapisow in laesionem juris naturae stanowić nie dopuszcza, zesły Morykoni zostawił protestujące się rodzone siostry, Jaśnie Wielmożne Anna z Morykonich Jeleńska Podkomorzyna Mozyrska Star. Suchowicka i Józefa z Morykonich Zabina Szam. b. Dworu Pol. a przez nich JW. Urszulę Morykoniankę Pisarz. Lit. i JW. Pietkiewiczow z czwartey siostry rodzących się prawem i nie zaprzeczonem ze krwi następcami, pomiędzy niemi zaś są i te które exdotacyi nawet nieodebrały, nie mógł więc żaden byż testament i rzetelnie onego nie ma, wszakże podobalo się osobie dalekiej ze krwi zesłego z dobranemi w pomoc do tego dzieła zebrać po s. p. Morykonim wszelkie obligi na kilkakroć sto tysięcy gotowe pieniądze wynoszące, wszelką ruchomość, sprzęt zboże i dalsze artykuły, które ponieważ należą do prawych sukcesorow, dla wiadomości publiczney ażeby nikt nie ważył się wchodzić w układy tak o summy powyższe, ani też pod jakim sposobem one nabywać jako też wchodzić w umowę o sprzęty i zboże, oraz gotowe pieniądze, które przez prawych sukcesorow odebrano będą, czyni się ostrzeżenie. Datt w Wil-

nie 1822 mca augusta 1 dnia. Na mocy plenipotencyi podpisuję. Jan Kanty Krusiński Regent Gran. Wileń.

R. 1822 augusta 1 dnia, takowe ostrzeżenie może być umieszczone w Kur. Litewskim. Jan Pisanko Sędzia Ziemski.

2. Niżej piszący się po bezpotomnie zesłym s. p. Ludwiku Iwanowskim stryju swoim, mając drogą sukcesyi dostającą się sobie summę na majątności Jaworze hipotekowaną, i która już dekretem Ziemskim Nowogrodzkim w dniu 24 7bra roku idącego zapadłym, w ilości czter. zł. 400 do ewolucyi wskazaną została; żeby więc 100. Xiążęta Radziwiłłowne dziedzicze rzeczoney majątności Jaworu spomienioną summę płacić obowiązani byli przeswiadczeni, że nikt więcej oprócz niżej piszącego się w stopniu oycy swojego Józefa Iwanowskiego działającego, do teyże na Jaworze zasądzoney summy prawnego pretensorstwa niema; przez ninieyszą trzykrotną awizacyą wzywa, aby się ktokolwiek i pod jakim bądź kolwiek względem do nieraz rzeczoney po Ludwiku Iwanowskim pozostałej summy mianował się pretensorem, a żeby swe pretensorstwo naydaley w przedziagu dwóch miesięcy przed Sądem Ziem. Nowogr. lub jego kancelaryą wespół z dowodami one probującemi drogą własciwą objawił. Datt roku 1822 mca jული 20 dnia. Tomasz Iwanowski.

Roku 1822 jული 27 dnia przed aktami Grodzkimi Powiatu Oszmiańskiego stawając osobiście JP. Tomasz Iwanowski takową awizacyą do zapisania w protokół potoczny processowy podał. Przyjąłem i że jest w aktach świadczą Józef Rodziejewicz Grodz. Ptu Oszmiańskiego Regent.

Takową awizacyą wolno jest drukować w Kuryerze Litt. Kazimierz Gryff Swieboda Pisarz Grodzki Ptu Oszmiańskiego.

2. Folwark Bolniki czyli Lubartow w powiecie Wilkomierskim położony, prawem wieczystym przez WW. Antoniego, Adama i Benedykta oraz siostrę Annę Koltyszkow Sędz. Ziemskich Wilkomierskich w 1821 9bra 24 dnia wydanym, a tegoż roku xbra 22 przed aktami Ziemskimi Wilkomierskimi przyznany WW. Theodorowi i Felicyannie z Bohuszow Pietkiewiczom Pisarzom Grodzkim Wilkomierskim wybyty został. Aby przeto WW. wybywce na wyż rzeczony folwark nie ciągali kredytow, i mający jakiekolwiek stosunki na dalszym istcow funduszu dosyć odpowiednim szukali repetycyi zastrzegam. R. 1822 dnia 31 lipca. Teodor Pietkiewicz.

Roku 1822 miesiąca lipca 31 dnia. Przed aktami Sądu Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście W. JP. Piotr Pucilowski takowe oświadczenie do Protokolu wpisać podał i one własną ręką podpisał. Przyjąłem Jan Zienkiewicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 augusta 1 dnia. Takową awizacyą wolno zamieścić w Kuryerze Litewskim. Jan Pisanko Sędzia Ziem.

3. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania należnych do skarbu od żyda Heszela Kacenelepauhena za niedostawienie podług kontraktu do kommissoryatu sukna, pieniędzy 2431 r. 46½ kop. w tutyszey Gubernii w mieście Brześciu opisanego i ocenionego rub. 1757 kop. 7½ assygn., dom poręcznika jego tamteyszego żyda Hirszki Ginsberga naznaczony z publicznego targu na sprzedaż, na kupienia którego wzywają się życzący, którzy mają się jawić dla targow na terminy 26 i 27 dnia następnego 7bra do Brzeskiej Miejskiej Policyi, a na trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od daty wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich lub Moskiewskich gazetach. Lipca 24 dnia 1822 r.

Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowicz.

Wilno dnia 4 Sierpnia 1822 Roku v. s.

Licytacya.

2 Ponieważ dla niestawienia się kontrahentów do licytacyi blachy miedzianej, z dachu obserwatoriumu astronomicznego, w dniu 1 sierpnia taż licytacya do skutku nieprzyszła, przeto Rząd Uniwersytetu pomienioną licytacyą odłożył na dzień 8 sierpnia; życzący licytować stawić się mają w terminie oznaczonym, o godzinie 4 po południu w Kollegium s. Jana. Sekretarz Feliks Mierzejewski.

O b w i e s z c z e n i e.

Kopia do N. 5740. — Liczba 183.

Radom dnia 30 marca 1822 roku.

2. Trybunał Cywilny pierwszej Instancji Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizyi swej kasy i uczynioném w tej mierze na dniu 19 marca 1821 do N. 256 do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na skutek tegoż z mocy reskryptu teyże Kommissyi z dnia 12 kwietnia 1821 roku do liczby 2,926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie realności jakiegobądź natury do swego składu w dawniejszej epoce czyli do roku 1820 złożone, stronni interesowanym wydane zostały, postępując podaje niniejszem do publiczney wiadomości komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdując się składy z mass następných, a mianowicie:

1. Massa Franciszka Jastrzębskiego składająca się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na sumnę 264 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice zahypotekowanego.

2. Massy Józefa Jurkowskiego i Maryanny z Jurkowskich Lewandowskiej połączone, składająca się z obligu Kazimierza Młodeckiego na sumnę 2,077 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Gaworzynie hypotekowanego.

3. Massa Józefa Krassowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów w moc zabezpieczenia dóbr spadkowych na zł. pol. 3,000 wystawioney.

4. Massa Anny z Dobieckich Mszaneckiej składająca się z rewersu Michalczewskiego na sumnę zł. pol. 564 gr. 8 w dobrej monecie, tudzież z zapisu sumn zł. pol. 3,000 na dobrach Winniary i Winniarki.

5. Massa Xiędza Macieja Lewandowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 194 gr. 3½ w dobrej monecie na dobrach Welola hypotekowanego.

6. Massa Tomasza Petrykowskiego z rewersów Niemirycza na zł. pol. 16,279 gr. 2, tudzież na zł. pol. 1,282 gr. 11 w dobrej monecie przez Gomiłskiego wypożyczonych.

7. Massa Xiędza Grzegorza Włodarskiego z obligacyi austriackiej na zł. reńskich 13 kr. 12.

8. Massa Józefa Pęczelskiego z rewersu na sumnę 29,482 zł. pol. w dobrej monecie przez Walentego Ilnatowskiego wydanego.

9. Massa Kajetana Grabkowskiego z rewersu na zł. pol. 20,000 przez Adama Wolskiego wystawionego.

10. Massa Tekli Badowskiej składająca się z rewersu Jana Badowskiego na zł. pol. 1,011 gr. 14 w dobrej monecie wydanego.

11. Massa Józefa Barcikowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez Helenę Barcikowską matkę pupillów w moc zabezpieczenia dóbr spadkowych na zł. pol. 10,000 wystawioney.

12. Massa Eleonory z Ostrowskich Gółuchowskiej składająca się z rewersu na zł. pol. 2,000 przez Jana Gółuchowskiego, wydanego.

13. Massa Xiędza Michała Bączalskiego składająca się z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 1 w dobrej monecie wydanego.

14. Massa Jędrzeja Staszewskiego składa się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów na za-

bezpieczenie całości dóbr spadkowych na zł. pol. 400 wystawioney.

15. Massa Xiędza Franciszka Kwiatkiewicza składa się tylko z papierów wskazujących ślad, iż do niey należała summa zł. reńskich 2,590 kr. 40½, oraz kosztowne pretiosa przez rząd austriacki zatrzymanemi być mające.

16. Massa Walentego Lutosławskiego składa się z obligu Anny Kochanowskiej na zł. pol. 22 gr. 10 w dobrej monecie wydanego.

17. Massa Ewy z Potkańskich Sławkowej składa się ze skryptu Franciszka Potkańskiego na sumnę 16,298 zł. pol. 27 gr. zeznanego.

18. Massa Xiędza Jana Mędrzeckiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 161 gr. 2½ dobrą monetą na dobrach WSola hypotekowanego.

19. Massa Michała Czarneckiego z obligu Kajetana Dobrzyńskiego na sumnę zł. pol. 257 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

20. Massa Fabiana Badowskiego składa się z rewersu Jana Badowskiego na sumnę zł. pol. 5,266 gr. 20 w dobrej monecie wydanego.

21. Massa Franciszka Dąbrowskiego z obligu Anny Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 75 gr. 12 w dobrej monecie zeznanego.

22. Massa kościoła Janowickiego z obligu Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 33 gr 27 w dobrej monecie wydanego.

23. Massa kościoła w Skrzynnie z obligu Anny Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 38 gr. 4 w dobrej monecie wydanego.

24. Massa Bonawentury Trepki z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 22 gr. 1 w dobrej monecie.

25. Massa Elżbiety z Grabowskich Wolskiej składająca się z dokumentu jako to:

1. Z cessayi Woyciecha Połomskiego na zł. pol. 20,000.

2. Ze skryptu Mikołaja Branwickiego na zł. reńskich 300.

3. Z cessayi Józefy Szymanowskiej na zł. pol. 1,200.

4. Z tranzakcyi pomiędzy Grabkowskimi a Dolegą.

26. Massa Franciszka Dłuskiego z dwóch dokumentów to jest z planu exdywizyi spadku i z wykazu hypotecznego dóbr Odechowa.

27. Massa Mikołaja Stawskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 168 gr. 6 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

28. Massa Tomasza Galkowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 110 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

29. Massa Xiędza Mikołaja Zamiskiego z obligu Młodeckiego na zł. pol. 900 dobrą monetą na dobrach w Gaworzynie hypotekowanego.

30. Massa Xiędza Franciszka Jagniatkowskiego z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na zł. pol. 273 gr. 12 dobrą monetą na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

31. Massa Jędrzeja Luczyńskiego z obligu przez Skotnicką i Kuczewską na zł. pol. 480 gr. 29 w dobrej monecie.

32. Massa Anny z Wilkoszewskich Zakrzewskiej z obligu Kajetana Dobrzyńskiej na zł. pol. 508 gr. 25 na dobrach Kryżanowice hypotekowanego.

33. Massa Felicjanny z Ożarówskich Nowickiej mając tylko dokument alimentu dla Nowickiej i dla jej dzieci zabezpieczający.

34. Massa Rocha Buchowskiego z obligu Filipa Koldowskiego zł. pol. 161 gr. 2 na dobrach WSola hypotekowanego.

35. Massa Konstantego Swidzińskiego z rewersu Kajetana Swidzińskiego na sumnę zł. pol. 2,628.

36. Massa Macieja Migurskiego składa się z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 119 gr. 29, na dobrach WSola hypotekowanego.

37. Massa depozytu dominikalnego Kosieni-
ckiego składa się ze skryptu Józefa Popiela na zł.
pol. 1,369 gr. 7, i z obligacyi na zł. pol. 1,600.

38. Massa Walentego Sawickiego z massą Ja-
dwigi primo voto Sawickiey secundo voto Swier-
czewskiey połączona, składająca się z 7 sztuk do-
kumentow jako to:

a. Z kwitu Onufrego Sawickiego na zł. pol. 1,500:
b. Z kwitu Franciszki Sapieryńskięj na zł.
pol. 2,000.

c. Z kwitu na zł. pol. 2,440.

d. Z komplanaoyi która między Dobieckim
a Sawickim massie obecney korzyści 1,250 zł. reń-
skich przynosi, tudzież:

e. Ze skryptow Józefa Slaskiego na zł. pol.
2,566 gr. 15.

f. Jana Radońskiego na zł. pol. 1,000.

g. Ignacego Malczewskiego na zł. reń. 1,250.

Wzywają się zatem wszystkie strony interes-
sowane, mieniące się posiadać tytuły prawne do
podniesienia którejkolwiek z mass powyżey prze-
rzeczonych, aby przed ich referentem Sędzią Try-
bunału tutejszego Józefem Borowskim w Mieście
Radomiu mieszkającym, z tytułami temż czyli z
dowodami ich prawa usprawiedliwić zdolnemi, o-
sobieście lub przez umocowane osoby stawili się, i
takowe onemuż wraz z notą na piśmie podaną,
zgłoszenie się ich usprawiedliwiającą, złożyli, po-
czém Trybunał względem wydania w szczególności
żądanych mass, to co z prawa wypadnie zadecyduje.
Do stawienia się takowego i produkowanie praw
przed wyżey wzmiankowanym referentem termin
dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny, zaś dla
mieszkających za krajem sześciomiesięczny od da-
ty ogłoszenia, pierwszego w Gazetach publicznych
Trybunał zakreśla, z tym rygorem, że w razie nie-
zgłoszenia się na powyżey wzmiankowanym termi-
nie stron interessowanych do którejkolwiek mas-
sy, takowa za opuszczoną uważana z mocy art.
713 Kodexu Cywilnego windykacyi Prokuratoryi
jeneralney Królestwa Polskiego ulegnie, a naów-
czas wszelkie stąd wyniknąć mogące straty lub
szkody strony niestawiające na terminie, swej win-
ie przyznać będą musiały.

Prezes (podpisano) Walenty Osławski.

(podpisano) Gidlewski Z. S.

Za zgodność Kopii J. Swierczyński.

Kopia do N. 5186.— Liczba 201 i 231.

Radom dnia 30 marca 1822 roku.

2. Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi
Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizyi swey Kassy i uczynio-
nem w tej mierze na dniu 19 marca 1821 roku do
liczby 256 do Kommissyi Rządowej Sprawiedli-
wości przedstawienia na skutek tegoż z mocy Re-
skryptu teyże Kommissyi z dnia 12 kwietnia 1821
roku do liczby 2,926 zapadłego a w dniu 17 maja
t. r. 1821 odebranego, którym polecono, aby wszel-
kie realności jakiey bądź natury do swego składu
w dawniejszey epoce czyli do roku 1820 złożone,
stronom interessowanym wydane zostały, postępu-
jąc podaje niniejszemi do publiczney wiadomości,
komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu
swego znajdują się składy z mass następných zło-
żone a mianowicie.

1. Massa Xiedza Alexego Biennera składa się
a. z dwóch zegarków srebrnych b. z gotowizny
w kwocie zł. pol. 124 gr. 26, i z obligu przez Ka-
zimierza Młodeckiego na procent wypożyczającego
na sumę zł. pol. 32,166 gr. 10, w dobrej monecie wy-
danego i na dobrach Gaworzynie zahipotekowanego.

2. Massa Alexego Chelkowskiego składa się
z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent
wypożyczającego na kwotę zł. pol. 714 gr. 12 do-
brej monety wydanego a na dobrach Gulinie za-
hipotekowanego.

3. Massa Jakóba Domońskiego składa się z o-
bligu przez Zofią z Łaskowskich Skotnicką i Agniesz-
kę z Łaskowskich Kuczewską jako na procent wypo-
życzające na sumę zł. pol. 1,611 gr. 2 dobrej mo-
nety wydanego i na dobrach ich Szeligach i Bro-
nowicach zahipotekowanego.

4. Massa sukcesorów Macieja Dygulskiego

składa się z obligu przez Kazimierza Młodeckiego
jako na procent wypożyczającego na sumę zł. pol.
546 gr. 10, dobrej monety wydanego i na dobrach
Gaworzynie zahipotekowanego.

5. Massa Izydora Glinickiego składa się z o-
bligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako
na procent wypożyczającą na sumę zł. pol. 60
dobrej monety wydanego i na dobrach Ostalowie
jej własnych zahipotekowanego.

6. Massa Michała Hadziewicza składa się
z kaucyi przez Teresę z Pniewskich Kietlińską
na sumę zł. pol. 3,990 wydaney i na dobrach
Ziomaki hipotekowanej.

7. Massa kościoła Jasionny składa się z obli-
gu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską na kwotę
zł. pol. 8 gr. 14 dobrej monety wydanego na
dobrach Ostalowie jej własnych zahipotekowanego.

8. Massa Maryanny Kosickiey składa się
z instrumentu kaucyi przez Jacka Kosickiego na
sumę zł. pol. 22,730 gr. 7 w dniu 20 stycznia 1807
w Radomiu wydanego i w tymże roku oblatowanego.

9. Massa Jozefa Kusteckiego składa się z obli-
gu przez Kajetana Dobrzyńskiego jako na procent
wypożyczającego na kwotę zł. pol. 164 gr. 19 do-
brej monety wydanego i na dobrach Krzyżanowi-
cach zahipotekowanego.

10. Massa Anny Krokowskiej składa się z o-
bligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako
na procent wypożyczającą na kwotę zł. pol. 15 gr.
29 dobrej monety wydanego, i na dobrach Ostal-
owie jej własnych zahipotekowanego.

11. Massa Ewy Kuroszowej składa się z obli-
gu przez Józefa Kurosza w dniu 10 sierpnia 1808
na sumę 10,000 zł. pol. dla Marcela i dzieci swo-
ich wydanego i na dobrach Joszowicach zahipote-
kowanego.

12. Massa Maryanny Łękawskiej składa się
z tranzakcyi oryginalney między adwokatem Ne-
metz jako dodanym Kuratorem małoletney Anni
Łękawskiej, a jej oycem Sebestyanem Łękawskim
względem spadku po jej matce z Karskich Łękaw-
skiej zawartej.

13. Massa Tekli Mazarakowej składa się
z zapisu na rzecz successorów przez Michała Ma-
zarakięgo na kwotę zł. pol. 245 gr. 15, w dniu 1
lipca 1808 zrobionego, i w aktach Ziemskich Che-
cińskich ingrossowanego.

14. Massa Ignacego Mikułowskiego składa się
z assekuracyi oryginalney przez Juliannę z Wąso-
wiczów Mikułowską na kwotę zł. reń. 162 gr. 18
dla successorów Ignacego Mikułowskiego wydaney
dnia 22 maja 1804 roku.

15. Massa Antoniego Nowosielskiego składa
się z obligu przez Józefa Brzezińskiego na zł. 792
gr. 8 wydanego, jako na procent wypożyczającego,
i na dobrach Gulinie jego własnych zahipoteko-
wanego.

16. Massa Józefa Oborskiego składa się z o-
bligu oryginalnego przez Agnieszkę Oborską na
zł. pol. łącznie 2,110 dkt jej dzieci z Józefem Obor-
skim splodzonych w dniu 13 stycznia 1808, wydane
go w aktach Ziemskich Radomskich ingrossowanego.

17. Massa Michała Pędkowskiego składa się
z obligu przez Antoniego Dobińskiego na sumę
9,000 zł. pol. w dniu 6 lipca 1807 wydanego, dla
successorów tegoż na dobrach Jankowice zahipote-
kowanego.

18. Massa Maryanny Pętkowskiej składa się
z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską
na procent wypożyczającą na zł. pol. 2 gr. 2 do-
brej monety wydanego i na dobrach jej własnych
Ostalow zahipotekowanego.

19. Massa Jana Pomykałskiego składa się
z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent
wypożyczającego na zł. pol. 186 gr. 1 w dniu 9
października 1816 wydanego i na dobrach Krzy-
żanowicach jego własnych zahipotekowanego.

20. Massa Augustyna Prokopowicza składa się
z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent wy-
pożyczającego na zł. pol. 24 gr. 18 w Scheynach
austriackich i na cz. zł. 9 sztuk w dniu 21 sierpnia
1812 wydanego, i na wsi Gulinie zahipotekowanego.

21. Massa Stanisława Radońskiego składa się
z obligu przez Ignacego Radońskiego na zł. pol.

5,142 dla Wincentego Wilkoszawskiego wydanego w dniu 14 sierpnia 1793 w aktach Ziemskich Krakowskich 27 maja 1799 ingrossowanego.

22. Massa Giertrudy Roklewskiej składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. pol. 367 gr. 14½ dobrej monety w dniu 9 października 1816 wydanego na dobrach Krzyżanowiczach zahipotekowanego.

23. Massa Macieja Skrodzkiego składa się z dwóch oryginalnych obligów jednego przez Jana Domańskiego na czer. zł. 500 w dniu 23 czerwca 1807, drugiego zaś przez Stanisława Łubę na czer. zł. 200 dnia 22 grudnia 1806 wydanych.

24. Massa Xiędza Antoniego Sobczyńskiego składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. 175 gr. 21½ dobrej monety w dniu 9 października 1816 roku wydanego, na dobrach Krzyżanowiczach zahipotekowanego.

25. Massa Antoniego Strzembasza składa się z obligu przez Józefa Ofinowskiego na zł. reń. 988 sr. 36. w dniu 8 marca 1809 wydanego w akta Ziemskie Chęcińskie tegoż samego roku zaciągniętego.

26. Massa Xiędza Zamoyskiego Plebana Sieciechowskiego składa się z obligu przez Annę z Kiełlińskich Kochanowską na procent wypożyczającą na zł. pol. 59, w Schejnach austriackich wydanego i na dobrach Ostałowie zahipotekowanego.

27. Massa nieletnich Józefy i Hieronima Wolskich składa się z zapisu przez Jana Kantego Wolskiego na zł. pol. 17,000 dla tychże nieletnich w dniu 10 października 1808 sporządzonego do akt Ziemskich Chęcińskich tegoż samego dnia miesiąca i roku ingrossowanego.

Liczba 263 w Radomiu jak wyżej

28. Massa Xiędza Benedykta Radziszewskiego składająca się z gotowych pieniędzy zł. pol. 102 gr. 20 w depozycie znajdujących.

29. Massa Romana Zaręby składa się z obligu w dniu 18 stycznia 1817 roku na sumnę zł. pol. 436 gr. 24 przez Maryannę Nowakowską tytułem pożyczki wydanego i na domie w Radomiu zabezpieczonego.

30. Massa Xiędza Stanisława Lasockiego z podobnego obligu pod tą samą datą co i powyższa przez Maryannę Nowakowską na sumnę 16 zł. pol. 18 gr. zeznanego.

31. Massa Jakóba Woińskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 100 w depozycie Sądowym znajdujących się.

32. Massa Heleny Hulewiczowej składająca się z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 224 gr. 12 w depozycie.

33. Massa Franciszka Mszaneckiego z obligacyi urzędowej przez Ignacego Brzeskiego za uchwałą rady familijnej dnia 22 kwietnia 1817 r. na rzecz nieletniej Zofii Mszaneckiej zeznanego.

34. Massa Wincentego Lachowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 266 gr. 1 w depozycie sądowym znajdujących się.

35. Massa Felixa Rogowskiego w gotowiznie ilości zł. pol. 801 gr. 9 w depozycie znajduje się.

36. Massa Samuela Brukner czyli Einsporn zwanego z gotowych pieniędzy w kwocie zł. pol. 65 gr. 1 w depozycie.

37. Massa Franciszka Królikowskiego z gotowych pieniędzy w ilości czer. zł. 5 złotem i 17 zł. 28 gr. w monecie.

38. Massa Xiędza Wawrzeńca Dąbrowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. 13 gr. 4.

39. Massa Tomasza Brzezowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 31 gr. 11 i obligu na zł. pol. 150 przez niegdy Leopolda Kochanowskiego dziedzica dóbr Lipy zeznanego.

40. Massa Xiędza Jana Cetnerowicza z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 508 gr. 11 w depozycie znajdujących się.

41. Massa Xiędza Woyciecha Sosnowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 200 gr. 17 w depozycie sądowym.

42. Massa Anny Kielczewskiej w gotowiznie w ilości zł. pol. 60 gr. 10, w depozycie złożony.

43. Massa Kwiryna Rogowskiego składająca się z cassy przez Antoniego Taborskiego w dniu 18 października 1815 na sumnę 5,637 zł. pol. na dobrach Kuczki lokowaną.

b Z wyroku Trybunału dnia 14 listopada 1817 zmarłemu Rogowskiemu od Samuela Frenkel na sumnę 8,264 zł. pol. przyznającego.

c Z kopii rewersu na czer. zł. 16 przez Pawła Kulińskiego dnia 26 września 1811 zeznanego.

d Assygnacyi przez Franciszkę Sudawską w dniu 8 lipca 1816 na zł. pol. 1,400 od Ignacego Dorobera przekazanej.

e Z rewersu z daty 10 listopada 1811 przez Ruperta Gnoińskiego na czer. zł. 4 w zlocie i 16 zł. pol. w monecie wydanego.

f Z rewersu przez Walentego Roszkiewicza na czer. zł. 15, w dniu 24 sierpnia 1815 wydanego.

g Z rewersu przez Jana Czołczyńskiego w d. 26 listopada 1816 na zł. pol. 28 zeznanego.

44. Massa Antoniego Giżyckiego składająca się z gotowych pieniędzy w ilości czer. zł. 41 w zlocie i 16 zł. pol. w monecie srebrnej, tudzież z dwóch obligów pierwszego na 76,000 zł. pol. przez Gorayskiego dnia 21 listopada 1806 roku zeznanego, a dnia 23 sierpnia 1808 na dobrach Dąbnik w tabelli Lwowskiej hipotekowanego, i powtórnego na 49 zł. reń. 17 sr. w Schejnach austriackich przez Józefa Jordana dla teyże massy w dniu 7 i 11 marca 1818 wydanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony interessowane mieniące się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżej przeliczonych dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do 27 włącznie umieszczonych przed ioh referentem Rochem Szczepanowskim Sędzią. Zaś od N. 28 do N. 44 włącznie, przed Stanisławem Sieradzkim Assesorem Trybunału tutejszego w mieście Radomiu mieszkającymi; z dowodami ich prawa należności usprawiedliwić zdolności osobliście lub przez umocowane osoby stawili się i onemuż i onymże wraz z swém żądaniem takowe złożyli, po czém Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass, to co z prawa wypadnie zadecyduje.

Do stawienia się takowego przed wyżej wzmiankowanym lub wzmiankowanemi referentami termin dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny; zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w Gazetach publicznych zakreśla z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którejkolwiek z mass wyżej nadmianionych interessowanych na oznaczonym terminie nikt nie stawił się, takowa z mocy art. 713 Kodeksu Cywilnego do windykacyi oneyże Prokuratoryi Jeneralney Królestwa Polskiego oddaną zostanie. Anaówtzas wszelkie ztąd wyniknąć mogące straty lub szkody strona niestawająca smey winie przyznać będzie musiała.

(podpisano) Walenty Oslawski Prezes,
Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez stempla pisanym świadczę.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz T. C. W. S.
Za zgodność B. Wilkowski.

2. Skutkiem dekretu remissyynego Sądu Ziem. Ptu Wileyskiego dnia 26 maja 1820 roku ogłoszonego i rezolucyi Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu roku 1821 miesiąca marca 28 dnia zakroczony w terminie z obwieszczenia tegoż roku junii 21 dnia podanego, eorundem 22 przed Aktami Ziem. Ptu Zawileyskiego, a 27 tegoż miesiąca na urządzie Ziemskim Ptu Wileyskiego zeznanego, to jest dnia 19 julii, wypadłym, Sąd podkomorsko eadywizorski na rozdział majątności Kubarek w powiecie Wileyskim sytuowanej, między trzech braci Józefa, Macieja i Wacława Chomskich, tudzież dla usatysfakcyonowania wierzyteli Józefa Chomskiego z jego części, przeznaczony, ad fundum wspo-

mnionego majątku zjechawszy, po ustaleniu właściwym porządkiem w pełnym komplecie swej jurysdykcji, po załatwieniu akcesoryjnych kwestyj, inwentaryą ogólnego funduszu i wymiar folwarku Kubarek, tudzież akta z possessorami zastawnymi, tradycyjnemi, i była nad WW. Chomskiemu opieką ueterminował, komportacją dokumentów wszystkim bez wyłączenia stronom na czteroniedzielną persystencyą w dniu 1 augusta do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej złożyć nakazał, i zjazd powtórny do dnia 22 gbra odłożył, w czasie jakowym przystąpiwszy do kontynuacji dzieła po wyexpedyowaniu z stawającymi stronami aktów inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi przez wydelegowanego urzędnika, nie mogąc dla niegotowości tychże stron słuchać oczewistej rozprawy, sądy swe do dnia 27 junii idącego 1822 roku odroczył, i z powodu niewygodnego w folwarku Kubarkach pomieszczenia się, takowe do miasta powiatowego Wilejki przeniosłszy utrzymywać się na własnym koszcie zadeklarował, mocą jakowego postanowienia w terminie dopiero wykazanym otworzył był w Mieście Wileyce swą jurysdykcją, lecz gdy JW. Sylwester Janiszewski Podkomorzy Ptu Wileyskiego za Ukazem Mińskiego Guberskiego Rządu wydalil się na weryfikacyą rewizyjnych 1816 roku skazek, przeto jeszcze raz za zgodą obecnych stron, mianowicie WW. Józefa i Wacława Chomskich do dnia 10 gbra terażniejszego roku zrobiwszy odroczenie, że w owym czasie do ukończenia poruczonej sobie czynności niezawodnie przystąpi, przez rezolucyą zapewnił. Aby zatem którenkolwiek z kredytorów W. Józefa Chomskiego wymawiając się niewiadomością o takowym terminie pretencyi swej do jego funduszu stosować się mogącey niepoddal amissyi, przez niniejsze ogłoszenie do stannosci przed sobą wzywa, i o tém wszystkich interesowanych zawiadamia. Działo się w Mieście Wileyce roku 1822 miesiąca julii dnia.

Stanisław Świętorzecki Sędzia Z. P. Wileyskiego Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podsedek Z. Wileyski Exdywizor. Ignacy Jadźwiński Z. Wileyski Exdywizor. Michał Łapicki Sędzu Z. P. Wileyski Regent.

2. Skutkiem Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca 1821 roku postanowienia Rady Państwa, o domach gościnnych, Restauracyach, Garkuchniach, czyli Charczewniach, Kawiarniach i Traktyerach: Magistrat Miasta Guberskiego Grodna stosownie mając się do przepisanych w nim prawideł, i do wyszłych Ukazów z Rządu Guberskiego Litt. Grodzieńskiego pierwszego dnia 30 września 1821 roku z N. 17,355, a drugiego dnia 7 februaryi roku idącego 1822 z N. 1,501, za uczynieniem u siebie na dniu 4 ogólnego rozporządzenia, ogłasza: iż z następnym 1823 r. zaprowadza się w Mieście Grodnie odpowiednio do przepisanych prawideł postanowieniem Rady Państwa, utrzymywanie domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow, Traktyerow i Garkuchniow, z których wedle § 2, co się tycze ilości bydź mających tych domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Charczewiow nie oznacza się; lecz co do Traktyerow to odpowiednio §§ 3 i 4, ma bydź tylko dwa. W porządku więc utrzymywania w Mieście Grodnie pierwszych przedmiotów § 2 zaprowadzających się, jak na nie ustanowiona jest ku opłacie odpowiednio do §§ 10 i 11, akcyza roczna, tak co się tycze naznaczonych dwóch Traktyerow, że te w zaprowadzeniu swym oddają się

w czteroletnią arondową tenutę z publiczney Licytacyi, dla czego naznaczywszy terminu Licytacyjne na oddanie w odkup poosobno Traktyerow w dniach 25 lipca, 25 sierpnia, i 20 września roku idącego 1822, a razem zamierzawszy wedle § 50 od tegoż czasu do dnia 1 listopada roku idącego i oddawanie nanowo zaprowadzić się mających domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Garkuchniow czyli Charczewiow. Wzywa życzących wziąć pierwsze w arendę czteroletnią za kontraktem, a drugie do utrzymywania corocznego za świadectwami dawać się mającymi przez tenże Magistrat, iżby w tymże Magistracie wedle przepisanego porządku w czasie oznaczonym jawili się, a to pod tém zastrzeżeniem, że wedle § 15 dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gtd, Mieszczanie i Włościanie mający świadectwo na prawo Handlu, i wedle § 20 atestał o dobrej kondukcji i niezadłużeniu się. Ze więcey postępującemu odkupney summy za traktyer wydany będzie kontrakt formalny i prawny, a chcącym utrzymywać domy gościnne, Restauracye, Kawiarnie i Garkuchnie, wydane będą atestata podobnie formalne i wedle przepisanych prawideł. Ze kaźden przystępujący do licytacyi wedle § 39 złożyć ma kaucyą opierającą się na domach murowanych, lub majątkach ziemskich, upoważnioną świadectwem Sądu Głównego co do wartości i swobodności, może też bydź przynieszoną w biletach bankowych; oraz w gotowych pieniądzech. Przytém ogłasza się, że odpowiednie do przepisanych prawideł § 21, Dom gościnny utrzymywać ma osobne pokoje dla najęcia, jedzenia, z trunków zaś, wina, wódki wszelkiego gatunku krajowe i zagraniczne, rom, koniak, szrom, likiery, piwo, porter, miód, kawę, herbatę, czekuladę i jeden bilard. § 22 Restauracya ma się zajmować utrzymywaniem stołu; oraz sprzedażą trunkow, win, wódek słodkich tak zagranicznych jako i krajowych, likieru, piwa, porteru, miodu i kawy. § 23 Kawiarnia może mieć lody, limoniadę, orszadę, kawę, czekuladę, likiery zagraniczne i krajowe, frukta, konfitury, cukry, ciasta, i wszelkie cukiernicze zapasy. § 24 Traktyer utrzymywać powinien jedzenie, herbatę, kawę, wina, wódki krajowe i zagraniczne różnego gatunku, rom, szrom, arak, likiery, piwo, wódki i nastoiki z nich wyrabiane wedle § 14 Ustawy o odkupie pitnym nastoiki, półpiwa lekkie, miód, piwo i porter angielski, oraz na ich sposob w kraju wyrabiane, tudzież dwa bilardy. § 25 Garkuchnia czyli Charczewnia utrzymywać może jedzenie gotowane, pieczone i smażone, potrzebujące się przez ludzi klasy niższej, półpiwa i kwasy zwyczajne. Te więc podając ogłoszenie do powszechney wiadomości, zaprasza życzących utrzymywać te zaprowadzenia, aby ze wszelką gotowością i wedle przepisanego porządku jawili się do Magistratu Grodzieńskiego w czasie zamierzonym, jak równie zawiadamia, iż kaźdy chcący bydź poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń, kaźdego czasu i kaźdego dnia za udaniem się do kancelaryi tegoż Magistratu może w kaźdym przedmiocie bydź poinformowanym i mieć objawione sobie te prawidła. Działo się na Ratuszu Grodzieńskim 1822 roku miesiąca lipca 4 dnia. Prezydent K. Kreybich. Burmistrz A. Charyn. Radny M. G. Jan Renzberg. Pisarz Zyszkiewicz.

Zgodność z oryginałem poświadczam: Expedytor Rządu Guber. Lit. Grodzień. Kolleski Sekretarz Jan Krupowicz.